

Els mitjans de comunicació catòlics, pel bisbe Novell

Dll, 4/11/2019 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Divendres passat, dia de Tots Sants, vaig presidir la missa de TV2, com ja he fet en alguna altra ocasió. Aquesta celebració eucarística que cada setmana es retransmet per televisió m'ha fet pensar en la importància que tenen els mitjans de comunicació per a fer arribar a moltes persones l'Evangelí.

Avui dia, tots sabem que els mitjans, siguin premsa, ràdio, televisió o xarxes socials, no solen ajudar gaire l'Església, més aviat la perjudiquen, sigui directament, amb acusacions, sigui indirectament, afavorint una societat amb uns valors allunyats de l'Evangelí.

Però aquest fet no ens ha de fer oblidar tants i tants mitjans de comunicació catòlics que treballen i informen objectivament sobre la vida de l'Església i procuren la celebració de l'eucaristia i la pregària de les hores i del sant rosari a tantes persones que no poden sortir de casa o bé que els ajuda pregar amb d'altres encara que sigui a través de la ràdio o la televisió.

Si mirem a prop, tenim els fulls parroquials i el diocesa, les webs i els canals de les xarxes socials, tant de les parròquies com de la diòcesi i organismes i grups diocesans. En tots podem veure les bones iniciatives nostrades que van realitzant. Si mirem més enllà, podem aprofitar-nos de revistes com Catalunya Cristiana, de digitals com Catalunya Religió, d'emissores com Ràdio Estel i de programes religiosos televisius com «Signes del temps».

I no cal dir si seguim les notícies i xarxes a nivell universal. Em ve a la ment, per exemple, la xarxa mundial d'oració del Sant Pare que ha promogut en els últims anys un vídeo mensual amb les intencions de pregària del Papa: una nova manera de fer arribar als fidels aquestes intencions.

I, tornant al que deia al començament, la missa que retransmet la televisió —en els seus diferents canals— és moltes vegades l'únic mitjà que tenen les persones malaltes o impossibilitades de participar en l'eucaristia. Per tant, no perdem l'esperança envers la tasca dels mitjans de comunicació i pensem que n'hi ha molts que ofereixen el bo i millor i la majoria de vegades de manera voluntària